

דף לב.

עין משפט א.

יו"ד סימן קעט פעיף א

א. אין שואלין בחוזים ובכוכבים, ולא בגורלות. ב.

הגה: שנאמר תמים תהיה עם ה' אלוקיך.

הגה: וכ"ש שאסור לשאול בקוסמים ג ובמנחשים ובמכשפים.

או"ח סימן תרפד פעיף א

א. ביום שביעי שהוא יום הושענא רבה ד נוהגים להרבות במזמורים כמו ביו"ט ה.

הגה: ואין אומרים נשמת כל חי, ואומרים מזמור לתודה, ואומרים אין כמוך ושמע ישראל כמו ביו"ט ו ואומרים קדיש שלאחר תפלת מוסף בניגון

ב. מספרי, ובפסחים קי"ג ע"ב, ועיין ברש"י שם. ובשבת דף קנ"ו ע"ב בתוס' ד"ה כלדאי.
ג. כתב הש"ך בס"ק א' בשם מהרש"ל דאסור לחולה לשאול בקוסמים ובמכשפים כשאין סכנת נפשות. ואם בא לו החולי ע"י כישוף או רוח רעה מותר, והב"י כתב בשם הזוהר דאיסור גדול הוא לדרוש במכשפים אפי' לחולה עכ"ל. ועיין בפ"ת בשם תשובת משכנות יעקב.

וכתב הברכי יוסף מה שעושים ע"י עישון או קטורת אין דרך להתיר כלל והעושה כן חייב מיתה, והנשאל בזה חייב באזהרה, ואפי' שלא ע"י הקטורת או השבעת שמות הקודש, וירא שמים ירחק מזה, ע"ש.

ד. שהוא יום כ"א בתשרי שאמר לו הקב"ה לאברהם אם אין כפרה לבניך בר"ה יהיה להם ביוה"כ ואם לאו יהיה להם בהושענא רבה, ומיום ר"ח אלול תחילת הסליחות עד יום שביעי של סוכות הוא הנ"א יום של סיום התחנונים.

ו טעם ג' זמנים אלו כי בר"ה נכתבין ובנעילת יום הכיפורים נחתמין ובליל הושענא רבה נחתמין פעם שניה בסוד חותם החיצון, שביום זה ניתנים במלכות ה' גבורות ואז העולם נדון, ועיין בשער הכוונות דף ק"ב ע"ג.

ז ע"כ צריך להיות ער כל הלילה כי בו נדונים כל הנבראים. וסדר הלימוד כך הוא, בחצי הראשון של הלילה צריך לקרוא ספר דברים כולו וזה נקרא משנה תורה, ואח"כ תעסוק בסתרי תורה ולא בדבר אחר אם תרצה. ואומרים תהילים כולו. ואין אומרים י"ג מידות בליל וביום הושענא רבה. כה"ח אות ג'.

מי שיש לו מת בתוך החג התירו רבני ירושלים שיוכל לקרוא סדר התיקון בליל הוש"ר. כה"ח אות ו'.

ה. ומתפללין בהתלהבות גם כדי שלא תתגבר עליו השינה.

ומנהג חסידי בית אל ע"פ דברי האר"י ז"ל שאין מוסיפין שום דבר בסדר התפלה יותר משאר ימי חוה"מ רק באמירת ההושענות וסדר ההקפות.

ו. היינו לפני קריאת התורה כמו ביו"ט.

יו"ט.

ואין רגילים לעשות מלאכה של חול עד אחר יציאה מביהכנ"ס.

הגה: כתבו הראשונים ז"ל שיש סימן בצל הלכנה בליל הוש"ר מה שיקרה לו או לקרובו באותה שנה^ז, ויש מי שכתב שאין לדקדק בזה כדי שלא יתרע מזלו, וגם רבים אינם מבינים הענין על בוריו, ויותר טוב להיות תמים ולא לחקור עתידות.

א. מרבים יותר בנרות בליל הושענא רבה כמו ביוה"כ לפי שבחג נידונים על המים, והכל הולך אחר החתום.

הגה: המדקדקים נוהגים לטבול^ח קודם עלות השחר כמו בערב יוה"כ, ויש נוהגים ללבוש הקיטל.

א. ג. מקיפים את התיבה ז' פעמים זכר למקדש ומרבים תחנונים על המים, ונוהגים להתיר אגודתו של הלולב.

דף לב:

יו"ד סימן רכא סעיף א

עין משפט א.ב.

א. א. ראובן שאסר נכסיו על שמעון או שאסר עצמו מנכסי שמעון, הנאסר אסור לו לעבור על שדה של האחר אפי' בבקעה בימות החמה שאין בני אדם מקפידים על דריסת רגל בה^ט. ואסור לשאול ממנו כלים שבעולם.

א. ב. אם לא נדר ממנו אלא מאכל אינו אסור אלא לאכול משלו, אמר הנאת מאכלך עלי אסור לאכול משלו ואסור לו אף ללעוס חטים

ז. וי"מ אם האדם ישוב עד שמיני עצרת חוזרים ולוקחים אותם פתקים שנמסרו לשלוחים.

ח. ולענין הזיוג בליל הו"ר אין ראוי מפני שהוא ליל החתום. כה"ח אות כ"א. ונכון לטבול בערב הו"ר כדי שילמד ג"כ בקדושה ובטהרה. מ"ב אות ח'.

ט. ממשנה נדרים ל"ב ע"א, והרא"ש שם.

ליתן ע"ג מכתו^י, אבל לשאול ממנו נפה וכברה מותר.

א. ג. אם אמר "הנאה המביאה לידי מאכל עלי" אסור לאכול משלו ומותר ללעוס חיטים ליתן ע"ג מכתו, ואסור ליהנות בכל דבר שמשכירין כיוצא בו, אבל מה שאין משכירין כיוצא בו מותר אם אין בו שייכות מאכל. ואם יש בו שייכות מאכל אסור כגון נפה וכברה, או שק להביא בו פירות או חמור להביא עליו פירות או סוס לרכוב עליו לבית המשתה, וכן טבעת להראות בה בבית המשתה, וכן לעבור דרך שדהו לבית המשתה, אע"פ שאין משכירין כיוצא בהם אסור, וכן אסור לו לקנות לו צרכי סעודה ואסור לחמם ידיו בככר שלו^ז.

הגה: קרדום שמבקעים בו עצים לבשל בהם מיקרי הנאה המביאה לידי מאכל, אבל קרדום שמנכש בו מותר^ל.

- י. אע"ג דאינו אוכל, מ"מ הנאה מגוף מאכל היא. ש"ך ס"ק ב'.
- כ. זה חוזר על תחילת הסעיף באסר נכסיו סתם או על הנאת מאכלך עלי, ובזה סרה תמיהת הש"ך בס"ק ד'. ועיין בבאר הגולה אות י"ג.
- ל. ב"י בשם רי"ו.